ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ادارهخانه سی غزتهسی (آروارك) دهطلهغلهدهریه

ՊՈԼԻՍ, Գալաթիա, Նորատունկեան հաճ

Les annonces sont reçues
au Bureau du journal "AREVELK"
Galata, CONSTANTINOPLE.

Նամակ կամ որեւէ գրութիւն պէտք է ուղղել
ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԹԵՐԹԻ
ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

20 ՓԱՐԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Պոլսոյ եւ գաւառներու համար տարեկան. 140 Ղրս.
» » » » վեցամսեայ. 70 »
» » » » եռամսեայ. 40 »
Օսար երկիրներու համար տարեկան. 40 Ֆր.
» » » » վեցամսեայ. 20 »

Դրամի փոխարէն փոստային փուլ կ'ընդունուի, 115 դրուշի փուլը 100 դրուշի հաշուով:

Տեղական բոլոր տարի ծախքը բաժանորդներուն կը վերադրի:

Յաճուցմանց համար պէտք է դիմել ուղղակի խմբագրատուն:

20 ՓԱՐԱ

ԱՌԱՋՆՈՐԴՈՒԹԻՒՆԵՐ ՊԷՏՔ ԵՆ

Նախորդ յօդուածով արդէն պարզած էինք թէ մեր վիճակին առաջնորդութիւնները, ակնթարթը աղիմական ու արմատական վարդապետներու ձեռնհասութեանը կը կարօտին. ուստի խղճի ու դիտակցութեան սրբազան պարտք մը կատարած պիտի ըլլանք եթէ քիչ մըն ալ լուրջ խորհրդածութեան առարկայ ընենք երուսաղէմի Ժառանգաւորաց կիսադարեան վարժարանը՝ ուր ազգապետիկ տղաք, ամէնքն ալ հեռաւոր քաղաքներէ եկած, կը յօդուն իրենց ցնցոտիները ու, տակաւին տըղայ տիոց մէջ, կը հագնին կրօնաւորի սքեմը. կը վերածնին հո՛ն և կ'ընտրեն իրենց այնպիսի հոգեւոր հայրենիք մը, երուսաղէմը, ուր ելկնաւոր վարդապետը՝ Մանուկն Ծիսուա, դեռ տասներկու տարեկան, եհովայի տաճարին մէջ գծեց չափը որուն պարտաւոր են հետեւիլ: Տակաւին իրենց մանկական ամբռծութեան մէջ, անմեղ իրենց զգայական պարզութեամբն ու մտաւորական գուտութեամբը՝ կը յանձնեն իրենց սիրտն ու հոգին, իրենց ներկան ու ապագան, վերջապէս իրենց բովանդակ կեանքը մասնաւոր հոգածութեանը այն Հայրերուն որ իրենց օծութիւնովը կոչում ունին արդէն ըլլալու հայր որդոց, և որոշուած են մասնաւորապէս գուրգուրալու անոնց վրայ, խօսելու անոնց սրտին ու հոգիին հետ, բեզմնաւոր ընելու անոնց ներկան, օգտակար հանդիսացընելու անոնց ապագան և այժմէն պատրաստելու զանոնք Ք.իստոսի հօտին Առաջնորդութեանը:

Վա՜յ է գոլեծը, սո՛ւրբ է պաշտօնը, հետեւաբար ահաւո՛ր է և պատասխանատուութիւնը: Ինչպէս նայիլ պէտք է ուրեմն այնպիսի վարժարանի մը որ սահմանուած է մատաղ հոգիները կրթելու, հոգեւոր պետեր ու գաստիարակներ պատրաստելու համար ապագային մէջ:

Արդէն՝ ժամանակին մասամբ գրած ըլլալով մեր ժառանգաւորաց վարժարանին անցեալ ու ներկայ վիճակներուն վրայ, աւելորդ կը համարինք հիմայ կրկին անգամ մեր ընթերցողները զբաղեցնել անոր. բաւական է միայն ըսել թէ վարժարանը՝ իր մէկ յոբելեան շրջանին մէջ, ունեցած է թէ՛ յառաջդիմական և թէ՛ յետագիմական իրերայաջորդ վիճակները և թէ՛ իր արդի վիճակը, բաղդատմամբ առաջինին, դժբաղդաբար չի՛ համապատասխաներ մեր ժամանակի պահանջներուն և գոհացում չի՛ տար, այն ապագայ պէտքերուն՝ զորս վերը յիշեցինք:

Խոստովանելով հանդերձ թէ երուսաղէմի Ամեն. Ս. Պատրիարք Հայրը, իր պատ. միաբանութեան հետ միախորհուրդ փափագող եղած է մշտ վարժարանին յառաջդիմութեանը, թէ պարագաները չեն ատարած թերեւս կանոնաւոր ու յարատեւ ուղղութիւն մը տալու անոր և թէ անտեսական տագնապը մէկ քանի տարիներէ ի վեր, ամենամեծ խոչընդոտը եղած է այդ փափաքին իրագործմանը, սակայն երբ գործը աւելի մօտէն կը դիտենք, կրնանք համբակօրէն ըսել որ քիչ մը աւելի զոհողութիւն ընելով կարելի պիտի ըլլայ ձեռք բերել փափաքուած յաջողութիւնը. բաւական է որ կամքն ալ գօրաւոր ըլլայ քիչ մը աւելի:

Չափազանց մռնել երկար բացատրութեանց մէջ, իրրեւ անկեղծ համակրող, մենք կ'առաջարկենք որ վարժարանին ներկայ ընթացքը առանց յապաղելու, վերածուի վարժարանական արդի ընկալելի դրութեան և, առ այս, տարեկան առնազն երեք հարիւր ոսկիի յատկացում մը ըլլայ վարժարանին պիւտճէին վրայ:

Եթէ Ս. վանուց պատ. Տնօրէնն ժողովը զոհողութիւն մը յանձն առնէ Ս. Աթոռոյ տարեկան տուրքի չափ հազարաւոր լիրաներու ծախքին վրայ մէկ երկու հարիւր ալ աւելցնել լրկ կրթական գործին համար, իր տարեկան պիւտճէին վրայ ղրկել յատկացում մը ըրած պիտի չըլլայ և սակայն վարժարանը զգալի կերպով պիտի օգտուի, որուն բնաւ տարակոյս չունինք:

Դեր. Տ. Մահակ Սրբազան Խապաեան և Դեր. Տ. Ղևոնդ վրդապետ Մաքսուտեան, երկուքն ալ նոյն վարժարանին նախկին ընդմիաւոր աշակերտները՝ որ պատիւ կը բերեն այսօր ընդհանուր ազգին՝ մանաւանդ Ս. Յակոբեանց միաբանութեան՝ երկուքն ալ ուսեալ ու բանիմաց օրանց առաջինը իբրեւ լուսարարապետ Ս. Աթոռոյն՝ յետ Ս. Պատրիարքին, ամէնեն ազդեցիկ անդամն է պատմութեան և երկրորդը՝ իբրեւ եղմկից տեսուչ նոյնչափ ազդեցիկ է մանաւանդ յետ Տոգին ե Ս. Յակոբեանց մեսատասնն, երկուքն ալ —կ'ըսենք—որ մանաւոր յատկութիւն մը ունին նոյն իսկ գժուարին ու կնճռոտ երեւոյթները հարթելու և որոնց առջեւ պատկառ կը կանգնի ամբողջ միաբանական ուխտը,—կարող են նոր ուժ մը, նոր զարկ մը տալ ժառանգաւորաց վարժարանին՝ ապագայ բարւոք եկեղեցականութեան վառարան մը կազմելով զայն: Եթէ նշմարած չըլլայինք այս երկու Դերապատիւ անձնաւորութեանց վրայ մէկ ակնարկով տեսակցութիւնը, եւ թէ մօտէն դիտած չըլլայինք առ կըրթական գործը՝ իրենց եռանդուն փափագը և այն յարգանքը զոր իրաւամբ կը վայելեն թէ՛ Ս. Աթոռոյ իմաստուն ու կրթասէր Ս. Պատրիարքէն և թէ ամբողջ Միաբանութենէն, աւելորդ պիտի համարէինք մեր այս առաջարկը. բայց հիմայ ամենամեծ իրաւունք ունինք ա՛յ թէ խնդրելու՝ այլ պահանջելու իսկ իրենց հզօր գործունէութիւնը վարժարանին յառաջդիմութեան մօտին որ պակը պիտի ըլլայ իրենց բազմազան աշխատութեանց որոնց մէջ միշտ յաջող երեւցած են բարեբախտաբար:

Երուսաղէմ Վ.

ԳԱԼԱՒՈՅԻՆ ՍՈՒՐՀԱՆԴԱԿ

ՈՒՂԵՒՈՐԻ ՏՊԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ՍԱՄՍՈՆ

Սեւ ծովու եղերքի մէկ պատառին վրայ կանացի աչրանքով մը վայելչօրէն ընկոմղմած է Սամսոն որ այցելուին վրայ անակնկալ կերպով հաճելի տպաւորութիւն մը կ'ընէ: Ու այս տպաւորութեան անակնկալութիւնը ներսէն, գաւառէն եկողին համար չա՛տ աւելի յանկարծական է, որովհետեւ մինչեւ Սամսոնի քայլ մը մնալով՝ մարդ դեռ որ և է կերպով չզգար մօտաւորութիւնը այդ տեսակ սիրուն ու նախշուն քաղաքի մը որ մէկէն մէկ դէմդ կ'ելլէ մոգական գաւազանով մը գետնէն ելած դիւթական դղեակի մը պէս: Սամսոնէն քայլ մը միայն դէպի ներս մտի՛ր ու պիտի տեսնես գաւառը իր խնութեանը մէջ որ նահապետական անարուեստութիւն մը կը ցուցադրէ դեռ, տարազներու, չէնքերու, կեանքի, բարքերու այլասերուած խառնիճաղանճութեամբ մը:

Գեղեցկաչէն տուներու գոյնզգոյն չարքերով երփներանգուած հաճելի համայնապատկերը զոր ի հեռուստ կը պարզէ այս ծիբ քաղաքը, ի՛նչ տպաւորութիւն որ կը թողու այցելուին վրայ, նոյնը կը չարունակուի նաեւ քաղաքին մէջ: Պարանքի յուսախաբութիւնը չըսպասես քեզ այստեղ, ինչպէս ուրիշ շատ քաղաքներու մէջ որոնց արտաքին չքեղութիւնը չի համապատասխաներ ներքին տգեղութեան: Երկարաձիգ փողոցներու կատարելապէս երկրաչափական կանոնաւորութիւնն ու մաքրութիւնը, միացած փոքրիկ սիրուն պարտէզներու մէջ ընդելուզուած գեղեցիկ տուներու հետ, նոյնքան լաւ տպաւորութիւն կ'ընեն: Ցունաց Թաղը մանաւանդ եւրոպական քաղաքի մը պատրանքը կու տայ մարդուս. իսկ Հայոց Թաղը որ 6-7 տարի առաջ դեռ բաւական տգեղ էր, այսօր կերպարանափոխ եղած է գրեթէ և հետզհետէ նոր ու ճաշակաւոր շինութիւններով գեղազարդուած՝ բնակութեան ամէնէն յարմար վայրը դարձած է, չնորհիւ մանաւանդ իր բարձր, օդասուն ու ծովահայեաց դիրքին: Սամսոնի այս քանի մը առաջնակարգ թաղերուն մէջ պտտելով՝ մարդ ինքզինք Պոլսոյ Գատըգիւղին մէջ կը կարծէ, այնքան կը նմանի անոր, ինչպէս չատեր ալ կը հաստատեն: Հագուստի, կազուստի, նոյնտ ու կացի տեսակէտով ալ գրեթէ կատարելապէս պոլսական կեանք մըն է որ կ'ապրուի այս քաղաքին մէջ:

Մօվը՝ որ լայնածաւալ կը տարածուի քաղաքին ոտքերուն տակ, բնականաբար տարբեր հրապոյր մը կ'աւելցնէ անոր վրայ: Բայց հրապոյրը այս ծովուն՝ քիչ մը վայրագ է: Ան չի նմանիր Վանտորի հանգարտիկ ջուրերուն. ան չատ քիչ անգամ պարզ ու անփոթ երես մը կը ցուցադրէ, այլ չատ հեղ խոժոռած դէմք մը ունի ուր խորունկ կնճիռներու չարքեր կը փորուին սպառնագին ելեւէջներով: Ու ալիքներու յաւերժական փոթփոթումները անվերջ չառաչմամբ մը իրարու հետեւ կուգան զարնուիլ, փշրուիլ եղերքի քարուտներուն վրայ:

Շուկաներու մէջ գաւառի միջինակ, մեզ, լինակ, կեանքը չէ որ կը տիրէ այս տեղ, այլ յարաչարժ ոգեւորութիւն մը որ Սամսոնի առեւտրական բարգաւաճացումին կը ցոլացնէ: Ստուգիւ ալ Սամսոն ներքին չատ մը քաղաքներուն ծովու հետ հաղորդակցութեան դուռը ըլլալով՝ նոյն գաւառներու արտածութեանց ու ներածութեանց օրէ օր աւելնալուն համեմատութեամբ հետզհետէ առեւտրական տեսակէտով կարեւորութիւն կը ստանայ: Մինչեւ 10-12 տարի առաջ չաբաթը քանի մը նաւ միայն կ'այցելէր Սամսոն, այսօր օրական 2-3 չոգենաւեր անպակաս են նաւահանգիստէն ինչ որ բաւական է ապացուցանելու Սամսոնի տնտեսական յարաճուն յառաջդիմութիւնը: Այս հանգամանքամբ ալ Սամսոն հատատուող վաճառականներու թիւը օրէ օր կ'աւելնայ որուն մէջ կարեւոր մաս մը կը կազմեն Հայերը:

Սամսոնի հայ բնակչութիւնը որ այսօր կոկիկ թիւ մը կը կազմէ, չատ տարօրինակ հաւաքոյթ մը կը ցուցադրէ: Այդ բնակչութիւնը գաղթականութիւն մըն է զոր կազմած են ներքին այլ և այլ գաւառներէ եկած ընտանիքներ: Հակառակ սակայն այս պարագային՝ գրեթէ աչքի չի զարներ այս խառնուրդը, որովհետեւ քիչերը պահած են գաւառական բարքերը և առհասարակ Սամսոնցիացած են, այնպէս որ Սամսոնի հայ գաղութը կըրնայ այլեւս ամբողջութիւն մը նկատուիլ ուրոյն նկարագրով: Ճշմարտապէս զարգացած առձեր քիչ են Հայոց մէջ, քէնէ ընդհանրապէս քաղաքակրթուած ու զարգացած երեւոյթը ունին:

Իրրեւ ազգային հաստատութիւն՝ Սամսոնի Հայերը ունին դպրոց մը ու եկեղեցի մը: Դպրոցին տնօրէնն է Թովմաս էֆ Ատէմեան որ հեղինակ է աշխարհաբար քերականութեան մը. կայ նաև համակրելի երիտասարդ ուսուցիչ մը Գ. Մարտիրոս Տէր Սահակեան որ Մանասարեանի ընթացաւարտներէն է: Մանկապարտէզ մըն ալ ունին որ այցելելու ժամանակ չունեցայ դժբախտաբար: Իսկ եկեղեցին խօսքը պիտի ամչեցամ ընելու, որովհետեւ քաղաքին չքեղութեան դէմ ողորմելի հակապատկեր մը կը ներկայացնէ ան որ փայտաշէն, հին ու մին, նեղլկ ու ցածլիկ չինուածք մըն է, ինչ որ պատիւ չի բերեր հայ հասարակութեան, մինչդեռ անդին Յոյները կանգնած ունին վառաւոր եկեղեցի մը որ հիացումը կը գրաւէ այցելուին:

Սամսոնի Հայերէն իրաւամբ կը պահանջուի որ, իրրեւ իրենց արժանապատուութեան նախանձախնդիր ազգայիններ, փութան այս անշուք չէնքին տեղ ի հին տեղ կառուցանել նոր եկեղեցի մը, Աստուծոյ տան արժանի չքեղութեամբ, քանի որ իրենց անձնական տուները գիտեն այնքան վայելչօրէն կառուցանել:

Նորկիա Ց. Գ.

ԳՈՆԵԱ

Փոքր Ասիոյ նահանգներէն Գոնեայի վրայ չատ քիչ անգամ խօսուած է լրագիրներու մէջ, թէեւ ինքնին այս քաղաքը կարեւորութենէ զուրկ չէ իր իսլամական հնութիւններով, յիշատակարաններով և յետոյ՝ օշխար, արմուիք, պտուղ և ուրիշ տեղական բերքերու առատ արտադրութիւններով:

Գոնեա, որ Կ. Պոլսէն Պրուսայի ճամբով դէպի Արեւել.-Հարաւ մօտաւորապէս 600 քիլոմէթր հեռաւորութիւն ունի, այսօր երկաթուղիով 30 ժամուան գիծով մը մօտիկցած է մայրաքաղաքին: Երկիրը դաշտային է. հետեւաբար տաք և ցուրտ եղանակները սովորականէն քիչ մը աւելի ազդեցիկ են. թէեւ այս տարի ձմեռը ուրիշ տարիներու նայելով չատ մեղմ կ'ընէ, այնպէս որ մինչեւ հիմա չատ քիչ տեսանք ձիւնի երես և այս վերջին դեկտեմբեր ամսուան մէջ չատ օր բաւական տաքուկ արեւ մը վայելեցինք ու անձրեւներն ալ գրեթէ պակաս չեղան: Մրեւնոյն օդերը կը չարունակեն մինչեւ այսօր:

Քաղաքին մէջ կը հաշուուի 14 հազար տուն Թուրք, Հայ և Յոյն բնակիչներով որոնց միջեւ իրրեւ համաբնակ քաղաքացիներ վաղուց հաստատուած փոխադարձ սէրն ու բարեկամական յարաբերութիւնները նշանակելի երեւոյթ մը ունին հանրային կեանքի մէջ: Ունի ընդարձակ չուկայ մը, քառակուսի հատուածներու վրայ բաժնուած, լայն ճամբաներով: Թէեւ առեւտրական նշանակելի գործունէութիւն մը չկայ, սակայն կը տեսնուին բաւական թուով վաճառատուններ, կոկիկ և կանոնաւոր, որոնք մեծ մասամբ մանիֆաթուրայի վրայ գործ կ'ընեն. մեացածներն են արհեստաւորներու և մանրավաճառներու խանութները ամէնքն ալ նոյնպէս կոկիկ տեսքով, ի՛նչ որ կը հաստատէ թէ անոնց տէրերը իրենց գործին ու աշխատութեան փոյթ ու խնամք ունեցող մարդիկ են:

Նշանաւոր չէնքերն են. Սուլթանի մզկիթը, Մէվլէվիներու Տէրվեհանը, կառավարութեան պաշտօնատունը, Րիւշտիյէի վարժարանն ու անոր յարակից թանգարանը, Օսմ. Դրամատունը և Ռէժիի պաշտօնատեղին: Աստնցմէ զատ, քաղաքին ամէն կողմը դիտողին աչքին կը ներկայանայ չա՛տ հին ժամանակի նշանաւոր չինութիւններու մնացորդներ, որոնց վրայ մարդ առանց հիացումի չէ որ կը դիտէ արուեստի և ճարտարագործութեան նրբութիւնները:

Կայ 450 տուն հայ որոնց գրեթէ 2/5ը կեսարացիներէ բնակուած է, և մեացածը տեղացիներէ: Ունին եկեղեցի մը, Ս. Յակոբ, չէն և բարեզարդ, կից Ցունաց եկեղեցիին, երկու քահանայով, մանչերու եւ աղկանց վարժարան մը, մանկապարտէզ մը և ընթերցարան մը՝ վարժարանի չէնքին մէջ: Ժողովուրդը՝ որ դեռ կը պահէ իր մէջ նահապետական սովորութիւններու հետքեր, ժուռած է կրթասէր եւ բարեպաշտիկ զգացումներով ու յառաջդիմութեան ամէն բարի կամեցողութեամբ, որոնց կը միացնէ աշխատասէր և գործունեայ կեանքի մը համեստ նկարագիրը: Արդարեւ, հոս անգործ մէկը չի տեսնուիր. ամէնքն ալ, մեծ ու պզտիկ, գործելու և աշխատելու հոգւով մարմնով յաղող մարդիկ են, և այսօր չատեր կան որ այդ բնածիր աշխատասիրութիւնով ինքնաճանութեան ոգիով նիւթական բարեկեցիկ վիճակ մը և բաւական լաւ դիրք մը չինած են իրենք իրենց:

Ցոյները սակաւաթիւ են, 300 տունի չափ, որոնք անջատ թաղ մը կը կազմեն և ունին իրենց եկեղեցին ու դպրոցը: կան նաև 2—3 մանաւոր դպրոցներ ալ, ինչպէս Ֆռէնկներու և ukonներու վարժարանները և հայ-բողոքականներու դիւրօթիկ և ֆերհկեայ դպրոցը:

Գալով վիճակային գործերու, Գոնեա՝ Էնկիւրիի առաջնորդական վիճակի չրջանակին մէջ կը գտնուի. բայց պէտք է ըսել որ թեմական այս վերաբերութիւնը անուանական մնացած է միշտ և վիճակին հոգեւոր պետը իր առաջնորդական իրաւունքները պահանջող նամակներ միայն ղրկելով, կը բաւականանայ քանի մը հարիւր քիլոմէթր հեռուէն ղբաղիլ Գոնիայի Հայոց թեմական գործերով: Կ'արժէ ուրեմն որ Գոնիա իր չրջակայ թեմերով ինքն իրեն առանձին առաջնորդական վիճակ մը կազմէ որուն պէտքը զգալի է ամէն կերպով:

Ժողովուրդը թէեւ մեծամասնութիւն կազմող այնքան զարգացած տարր մը չունի իր մէջ՝ ժամանակին կրթական պահանջումներուն համերաշխ գիտակցութիւնով մը ընթանալու ա՛յն ուղղութեան մէջ որուն կը կարօտի իր զաւակներուն մտաւոր և բարոյական կրթութիւնը, սակայն, ինչպէս ըսի, ունի ամէն բարի տրամադրութիւն, փոյթ և կամեցողութիւն այդ նպատակին համար, և այս գովելի զգացումներով է որ տարիէ մը ի վեր սկսած է հոգ տանիլ կրթական գործին մեծ չափ ու խնամք ցոյց տալով բարեկարգելու աղգ. վարժարանը որ 10—15 տարիէ ի վեր բոլորովին անխնամ թողուած էր: Այսօր դպրոցը բաւական գոհացուցիչ վիճակ մը ստացած է և ունի 4 ուսուցիչ 130 աշակերտներով: Դպրոցական ընթացող տարւոյն սկիզբը յաջողակ ուսուցչուհի մըն ալ բերուեցաւ աղջկանց համար: Նոյնպէս, ժողովուրդին բանիբուն դասակարգը, իր դպրոցական տեսչին յորդորներով, յաջողեցաւ այս տարի հաստատել նաև մանկապարտէզ մը: Վարժուհին հազիւ երեք ամիս կայ որ հաստած է, բայց արդէն հարիւրի չափ վաքրիկներ ժողված ըլլալով իր չուրջը, պէտք եղաւ երկու օգնական տալ իրեն տեղացիներէն: Թրպան մանկապարտիզպանուհին, որ իր գործին տէրը կ'երեւայ, կրցաւ այս քիչ ժամանակուան մէջ չինել նորիզ մանկապարտէզի մը ընել և նախնական վարժութեանց վերաբերող բաւական ալ բան սորվեցուց, այնպէս որ կազմուի առաքիւ՝ անցեալ կիրակի օր՝ կարելի եղաւ կազմել փոքրիկ հանդէս մը զոր մեր նորավարժ տարիկները դիտցան բաւական հրապուրիչ ընել իրենց արտասանութիւններով և խաղ ու պարովը: Հիմա ժողովուրդը հոգի կու տայ իր մանկապարտէզին համար, տեսնելով այն բարչըլուքը որ հետզհետէ զգալի կերպով կ'արտաբերուի իր զաւկը ներսն վրայ:

Հ. ՇԻՇՄԱՆԵԱՆ

Գոնիա, 8 Յունուար

ԲԱՅԱՏՐՈՒԹԵԱՆ ԿԱՐՕՏ

Օրաթերթի մը ներքին լուրի բաժնին մէջ մօտակայ քաղաքէ մը գրուած «Անխիղճ և ագէտ բժիշկներու զոհերը» վերնագրին տակ կարդացինք քանի մը տողեր, որոնցմով նամակագիրը չատ տխուր երեւոյթներով կը ներկայացնէր ծննդաբեր կնոջ մը և իր զաւկին մահը. և այս ցաւալի հետեւանքին պատասխանատուութիւնը զայն զրմանող երկու հայ բժիշկներու վրայ միայն ծանրացնելով, չափազանց և անվայել կերպով նախատանքի կ'ենթարկէր զանոնք: Ասկէ զատ, խնդրին պարզ իրողութենէն անդին անցնելով, ուղղակի գիտական եղած մտերուն ալ ինքզինքը քաշկռտուտ մը լըլալ կը ներկայացնէր նամակագիրը:

Արդ, այս խնդրին վրայ քանի մը ընդհանուր բացատրութիւններ, և նամակագրին ալ ինչ ինչ կէտերուն քննադատական պատասխաններ տալէ առաջ, աւելորդ չենք համարիր հոս յիշել թէ մենք, լրագիր կարգացողներս, երբեք տրամադիր չենք յօդուածագրի կամ թըղթակցի մը կարողութենէն անդին եղած ո՛և է գրութիւն կարդալ մեր ասակովը: Ինչ խղճալի ո՛ըլլար, զոր օրինակ, երբ յօդուածագիր մը կամ նամակագիր մը, որ վաճառական մըն է միայն, եւլէր օգուտ ու վնասի հաշիւներու վրայ ճառելու, և չգիտցողներուն կլլեցնել ջանար իր յօդուածը, կամ փաստաբան մը եւլէր իր յօդուածով երկրագործական դաշ մը տար մեզի, և կամ բժիշկ մը նաեւպետութեան արհեստը բացատրէր, և այլն: Ցայտնի է թէ այս գիտութիւններու և արհեստներու միջեւ եղած տարբերութիւնները անհուն են:

Ա՛հա այս նկատումներով պակ մը միամիտ եղանք խորհելու թէ մի գուցէ ակնարկուած նամակագիրը այդ կնոջ մօտաւոր մէկ ազգականը եղած և մտքի բուռն յուզումէ մը մղուած, ինչ որ եկած է գրչին ծայրը գրած ըլլայ: Եւ զայն ալ ներեցինք: Բայց ի՛նչ հարկ այսքան մանրամասնութեանց մտնելու. եթէ ազդրենք թէ ամէն բան ի կարգին էր. մենք դարձեալ պիտի պնդենք թէ մասնագիտներու կարողագոյնին ձեռքով իսկ եթէ կատարուէր այդ գործողութիւնը կրնար ազատել կամ մեռելի այդ խեղճ մայրը իր զաւկին հետ միմեռնի, քանի որ նամակագիրը transverse présentationներու է՛ն վտանգաւոր ձեւերէն մէկը կը նկարագրէ: Գիտութիւնը դեռ չէ կարողացած հիւանդին կեանքը ապահովցնել. բժիշկներ կ'աշխատին եռանդական ազատելու յոյսով մը միայն: Բրօֆէսէօռ Ճոն Սթեւարդ կ'ըսէ՝ the prognosis for both mother and child is more unfavorable than face presentation և ուրիշ չատ մը մեծ մասնագէտներ նոյնամտին կարծիքներ կը յայտնեն:

Ինչո՞ւ ուրեմն այսքան խստապահանջ է յիշեալ նամակագիրը. իրաւունք ունի՞ ոգէտ կոչելու բժիշկները. իրաւունք ունի՞ կ'ըսենք նամակագիրը իր գրութեան այնպիսի ձեւ մը տալու որ առհասարակ բոլոր կարգացողները գրեթէ բարբարոսներու տեղ դնեն այդ հայ բժիշկները: Ինչո՞ւ չլուան բառով կը սկսի և կը սկսին քաշել, ով կը վերջացնէ իր խօսքը. նաւու պարաններէն մի՛ն էր այն, զոր կը քաշէին. երկու անձի ոյժի՞ պէտք ունէին այդ չուանը քաշելու համար... իրօք չո՞ւան մըն էր այն ... քանի՞ ժամ տեւած էր այդ սակարկութեան խնդիրը ... ստոյգ գիտէ՞ նամակագիրը որ եթէ միայն սակարկութեան պատճառաւ ժամանակի սպառում չըլլար՝ այդ ձախողութիւնը չպիտի գար. դարձեալ նամակագիրը կ'ըսէ. «Բայց հակնայելով թէ չպիտի կրնան գլուխ հանել գործողութիւնը», և այլն. ըսել է նախնական չնչքերը ալ եղած են բժիշկներու կողմէ և չեն յաջողած և այդ չինուած չուանով (!) քաշեր են... նամակագիրը կը հաւատ մեզի ցուցնել յաջողելու լաւագոյն եղանակ մը: Արեւելքի ընթերցողներուն կը թողունք որ մեր երկուքէն մէկուն իրաւունք տան: Իսկ մենք ինչպէս վերը ըսինք անգամ մը, կը կրկնենք դարձեալ թէ, նամակագիրը անկողմնակալութիւնը մէկդի դնելէ ետքը գրիչը ձեռք առեր է գրելու իր չգիտցածը: Բ.—Նամակագիրը կ'ըսէ. «Ասոնցմէ (բժիշկներէն) մին ըստ կարգ մը բժիշկներու բարի սովորութեան, սակարկութեան մտնելով երկու ոսկի այցելագին կը պահանջէ, ու իր այդ պահանջումին գոհացում կը տրուի, որով խղճամիտ բժիշկը կը փութայ հիւանդ կնոջ մօտ», և այլն:

Մեր կարծիքով վերաբերական, մանկաբարձական, և կամ ուրիշ ոևէ բժշկական գործողութեանց համար դրամական դնահատում չըլլար, եթէ նաև կը քաշէին. երկու անձի ոյժի՞ պէտք ունէին այդ չուանը քաշելու համար... իրօք չո՞ւան մըն էր այն ... քանի՞ ժամ տեւած էր այդ սակարկութեան խնդիրը ... ստոյգ գիտէ՞ նամակագիրը որ եթէ միայն սակարկութեան պատճառաւ ժամանակի սպառում չըլլար՝ այդ ձախողութիւնը չպիտի գար. դարձեալ նամակագիրը կ'ըսէ. «Բայց հակնայելով թէ չպիտի կրնան գլուխ հանել գործողութիւնը», և այլն. ըսել է նախնական չնչքերը ալ եղած են բժիշկներու կողմէ և չեն յաջողած և այդ չինուած չուանով (!) քաշեր են... նամակագիրը կը հաւատ մեզի ցուցնել յաջողելու լաւագոյն եղանակ մը: Արեւելքի ընթերցողներուն կը թողունք որ մեր երկուքէն մէկուն իրաւունք տան: Իսկ մենք ինչպէս վերը ըսինք անգամ մը, կը կրկնենք դարձեալ թէ, նամակագիրը անկողմնակալութիւնը մէկդի դնելէ ետքը գրիչը ձեռք առեր է գրելու իր չգիտցածը: Բ.—Նամակագիրը կ'ըսէ. «Ասոնցմէ (բժիշկներէն) մին ըստ կարգ մը բժիշկներու բարի սովորութեան, սակարկութեան մտնելով երկու ոսկի այցելագին կը պահանջէ, ու իր այդ պահանջումին գոհացում կը տրուի, որով խղճամիտ բժիշկը կը փութայ հիւանդ կնոջ մօտ», և այլն:

Մեր կարծիքով վերաբերական, մանկաբարձական, և կամ ուրիշ ոևէ բժշկական գործողութեանց համար դրամական դնահատում չըլլար, եթէ նաև

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԱՄՈՒԼ

ԹԻՖԼԻՍԻ ԵՒ ԱՄԲՈՂՋ ԿԱՎԿԱՍԻԱՅԻ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ, ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ, ԱՌՈՂՋԱՊԱՀՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ՏՆՏԵՍՈՒԹԵԱՆ

ԹԵՐԹ

Հրատարակուի 3 անգամ շաբաթական՝ երկուշաբթի, չորեքշաբթի եւ ուրբաթ օրերը։

Խմբագրատունը գտնուի Ալեքսանդրեան փողոց, № 10, Լիպարիտ Թումանեանցի տան մէջ։

Ընդունելութեան ժամերը՝ առաւօտեան 9 էն մինչեւ 1 ։

Ձեռագրերը չեն վերադարձուիր։

Ծանուցումներ եւ յայտարարութիւններ կ՚ընդունուին խմբագրատան մէջ։

Ծանուցումներու գինը՝ 1 տողը 5 կոպէկ։

Ծանուցումներ կ՚ընդունուին նաեւ Ա. Ռոզենթալի գրատունը, Ալեքսանդրեան փողոց։

Բաժանորդագինը՝ Թիֆլիսի մէջ տարեկան 17 թումանը, կէսը՝ 8 թումանը։

Բաժանորդագինը կանխիկ կը վճարուի։

Առանձին համարը 3 կոպէկ։

Հեռագրական լուրեր

Տիգրան Խոսրովեանի մահուան առթիւ

Ա. Ղ.

Ա. Ղ. ուրբաթ օր, ժամը 10 ի առաւօտուն, մահացաւ Թիֆլիսի մէջ։ Ան ի վեր ի վեր կը տառապէր ծանր հիւանդութենէ մը, որ զինք ստիպեց հեռանալ Եւրոպա, ուր ան ալ մեռաւ։ Ան ի վեր ի վեր կը տառապէր ծանր հիւանդութենէ մը, որ զինք ստիպեց հեռանալ Եւրոպա, ուր ան ալ մեռաւ։

Ա. Ղ. ի մահուան լուրը ամենուն վրայ ցաւալի տպաւորութիւն գործեց

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՔԱՅՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՐԱՒԱՆԱՑԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

LA SUISSE

ԿԱՊԻՏԱԼ 1838—1899ԹԻ

ԳԼԽԱՒՈՐ ՆԱԽԱԳԱՀ ՈՒ ԱՌԱՋՆՈՐԴ ՏՆՕՐԷՆ

Ս. ՊՈՒՍՖԱՐՈՒՆԻ

ՀԱՐԱՒԱՆԱՑԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՀՈՎԻՒՆ

ԱՐՏԱՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԵՒ

ՏԱՒՐՈՍԻ ԼԵՌՆԱՅԻՆ

Ս. ՊՈՒՍՖԱՐՈՒՆԻ

ՀԱՐԱՒԱՆԱՑԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՀՈՎԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՔԱՅՈՒԹԻՒՆ

ԿԱՐԳԱՎՈՐ ՄԻՋՆՈՐԴԱՅԻՆ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ ՎԱՌԱՐԱՆԱՏԱՆ

ՍԻՈՆ Տ'ԵՓՕՖՕՍՓԱՀ ՏԵ ՃՕ

SIROP D'HYPOPHOSPHITE DE CHAUX

DE GRIMAULT & Cie.

ՀԱՄԱՐ ՎԱՃԱՌՔԻ

Տեղական եւ օտարազգի ամէն տեսակ ապահովագրութիւններ կը կատարուին ի գործ։

Ընդհանուր գործակատար՝ Ա. ՍԱՀԱԿԵԱՆ

Գրասենեակ՝ Գաղաթիայի հրապարակ, Ս. Գէորգ եկեղեցւոյ դիմաց։

Հեռաձայն թիւ 2։

ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ ՎԱՃԱՌՔԻ ՄԻՋՆՈՐԴԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

(ORAGEES GELINEAU)

ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ ՎԱՃԱՌՔԻ ՄԻՋՆՈՐԴԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՐԿԱՒՈՐ ԿԱՊԻՏԱԼ 20,000,000 ՖՐԱՆԿ

ՊԱՀՈՒՍՏԱՑՈՒԱԾ ԿԱՊԻՏԱԼ 5,200,000 ՖՐԱՆԿ

ՆԱՀԱՏԱԿ ՄԱՍՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ ՎԱՃԱՌՔԻ ՄԻՋՆՈՐԴԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ

ՏՆՕՐԷՆ ՆՈՒՐԱՅԵԱՆ, ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ ՎԱՃԱՌՔԻ ՄԻՋՆՈՐԴԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ ՆԱԽԱԳԱՀ

ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ ՎԱՃԱՌՔԻ ՄԻՋՆՈՐԴԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ ՏՆՕՐԷՆ